

Mīmāṃsā

Kökende Sāṃkhya, Yoga, Nyāya ve Vaiṣeṣika teistik olmayan sistemler olarak ortaya çıkmışlar, sonradan teistik bir yapıya kavuşmuşlardı. Mīmāṃsā ve Vedānta sistemleri bize bir tür geriye dönüşü gösterirler. Diğer sistemlerin adeta Veda ve Upanishad çizgisinden çok ayrılmış olmalarına tepki gösterircesine Vedaları ve Upanishadları savunurlar ve bunlardaki bilgilerin tek ve mutlak bilgi olduğunu iddia ederler. Mīmāṃsā'nın eski biçimine Pūrva Mīmāṃsā, daha yeni biçimine ise Uttara Mīmāṃsā denir. Bunlar doğru bilginin peşindedirler ancak bir yandan da kurbancılığı över, Vedalar'daki bilginin en doğru bilgi olduğunu öne sürerler. Mīmāṃsā Sūtraların yazarı, M.Ö. 4. yüzyılda yaşamış olan Caimini'dir. Fakat sistemi sadece o temsil etmez, ondan sonra gelen yorumcular, özellikle Kumārila ve Prabhākara sistemin oluşmasında oldukça belirleyicidirler. En önemli katkıyı ise, Vedānta sistemini de temsil eden Şankara (M.S. 788-820) yapmıştır.